

**Lynnerup Nielsen:** Jeg skal indskrænke mig til et par enkelte bemærkninger. De går kort og godt ud på, at jeg på min gruppes vegne kan erklære, at vi ved afstemningen vil stemme for de ændringsforslag, der er stillet af den højtærede handelsminister og tiltrådt af udvalgets flertal, altså ændringsforslag nr. 6, 7 og 13 vedrørende lovforslaget om Danmarks erhvervsfond.

Vi kan derimod ikke stemme for de ændringsforslag, der er stillet af udvalgets mindretal.

**Handelsministeren (Philip):** Til indledning vil jeg gerne have lov til at takke udvalget for det arbejde, der er udført, og ikke mindst takke, fordi man har fremskynnet arbejdet af hensyn til min rejse. Jeg føler også trang til at takke for den modtagelse, lovforslaget i det store og hele har fået.

Det ærede medlem hr. Anker Lau sagde: vi har foretaget usædvanlige ting. Det forekommer mig egentlig at være en udtalelse, som er ganske naturlig for det ærede medlem, der jo har været med til at udarbejde VK-planen, formoder jeg. Men foretager man usædvanlige ting, må der jo være noget usædvanligt, man vil nå, eller noget ganske særligt, man vil nå, for ellers vil det være sådan, at man foretager det sædvanlige. Derfor stiller jeg uvilkårligt det spørgsmål til det ærede medlem: når det ærede medlem karakteriserede ændringsforslagene som usædvanlige, er der så noget ganske særligt, man vil nå? Er der nogen væsentlig forskel mellem oppositionens forslag og regeringens forslag, der kan begrunde, at man skal foretage det usædvanlige?

Jeg synes i og for sig ikke, at det rigtig fremgår af debatten her i dag, at der er tale om noget ganske særligt. Dertil kommer ydermere, at jeg kunne forstå, man ønskede disse forslag vedtaget, såfremt der var et stærkt ønske derom i næringslivet. Så vidt jeg har kunnet bemærke, er der imidlertid ikke inden for næringslivet noget ønske om reformer i den retning, som oppositionen har foreslået. Man har inden for næringslivet fundet, at regeringens forslag er et rimeligt kompromis mellem de forskellige interesser, der nu engang foreligger

på dette område; så har man akkviesceret ved det og fundet, at det var den rimelige løsning, som nu engang skulle til. Der er ikke fremkommet ønsker i den retning, som de ærede medlemmer hr. Anker Lau og hr. Weikop har nævnt; i hvert fald har jeg ikke bemærket dem.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige et par ord om det spørgsmål, som jo har optaget en del af tiden, nemlig spørgsmålet om de produktivitetsfremmende foranstaltninger.

I mine øjne er det således, at de produktivitetsfremmende foranstaltninger stort set er nyttige foranstaltninger, men man bør nu foretage en gennemgang af dem, overveje, hvilke af dem der bør fortsætte, og hvilke af dem der ikke bør fortsætte.

Det er blevet nævnt, at der er meget få midler til rådighed for dette formål. Det kommer dog an på, hvilken rente der ansættes. Det er rigtigt, at der er nævnt en rente på 3½ pct. som en rimelig rente foreløbig, men skulle der engang blive brug for mere, skulle det undre mig, om man ikke kunne få ændret rentefoden, således at der blev stillet det rigtige beløb til rådighed.

Dernæst er der blevet talt meget om, at man i dette tilfælde står over for en helt usædvanlig bemyndigelse til handelsministeren. Må jeg i den anledning gøre opmærksom på, at det budget, der skal lægges, skal forelægges finansudvalget, og derfor har folketinget på sædvanlig vis indseende med de midler, der bevilges. Der er således ikke tale om en ganske usædvanlig bemyndigelse til handelsministeren.

Alt i alt forekommer det mig, at man med det lovforslag, der er fremsat, har fundet en rimelig mellemvej mellem de ønsker, der vitterlig har foreligget om i højere grad at lade staten administrere dette område, og de ønsker, der også har foreligget om, at fonden skulle være en privat institution. De forsøg, der er gjort herpå, har jo ikke ført til noget resultat, men det forekommer mig også, at når de ikke har gjort det, skyldes det, at man sikkert i stort omfang har fundet, at det eksisterende har fungeret godt, og hvad der sker her, er jo, at det eksisterende fortsætter, dog således, at det drejes noget i retning af, at det private erhvervsliv får større indflydelse end før. For så vidt man identificerer liberalisme og